

Deel II **Misverstane Verkiezing en misverstane Verwerping**

In deel I hebben wij al enige misverstanden besproken inzake de verkiezing en verwerping.

De vraag kan terecht gesteld worden hoe het komt dat de leer der verkiezing zo verduisterd is.

Het antwoord daarop luidt dat de vroege kerk meer zicht had voor haar eigen status dan voor het werkelijke koninkrijk van Elohim. De kerk, dat was het een en al, en buiten haar géén zaligheid.

Men was het zicht kwijt op de twee zaadlijnen uit Gen.3:15, het slangenzaad en het vrouwenzaad. Men dacht alleen aan een versmalde verkiezing van enige “Uitverkorenen”, en de rest der mensheid zou verworpen worden.

Men had geen zicht meer op Israël, daar men de kerk de plaats van Israël had gegeven, het geestelijke Israël.

Men had geen zicht meer op de Gemeente, de verkorenen uit Israël, om met Christus te regeren in Zijn Vrederijk. Dat vrederijk dacht men zich in tijdens Constantijn. Het Evangelie des Koninkrijks werd gereduceerd tot een boodschap van heil voor zeer weinigen. De tegenpool daarvan was de verwerping van de massa. De kerk stond in het middelpunt, met daaromheen een geestelijke stand. En hoe moest die kerk haar koopwaar verkopen? Daartoe werden de mooiste en schoonste kerken en kathedralen gebouwd als voorportalen des hemels, waar de mensen een indruk moesten krijgen van de hemelse heerlijkheid. Liturgie, zang en akoestiek, statie en pracht moesten indruk maken op de apirant “kopers” van de kerk-waren, de dogma’s. De hemel werd als lustoord afgeschilderd en de hel als een verschrikkelijke plaats, onderbouwd met enkele uit het verband gerukte teksten uit de Bijbel. Een nieuwe aarde behoorde niet tot de koopwaar, want alles wat de vroege roomse kerk verkocht lag buiten het gezichtsveld der mensen in het metaphysische. De mens werd afgebeeld als zijnde erfelijk belast met zonde. Verlossing daarvan kon alleen door lidmaatschap der kerk via kinderdoop en het betalen van veel geld. En zo is de gehele Bijbelse waarheid ingewisseld voor een surrogaat, wat de kerk enorme sommen gelds opleverde.

Wij zullen in deze brochure op enkele aspecten dieper ingaan.

Vervolg misverstane verkiezing en misverstane verwerping:

Het betreft hier de zogenaamde "dubbele predestinatie", dat wil zeggen dat er twee besluiten van Elohim zouden zijn, nl. het besluit der **verkiezing**, en het besluit der **verwerping** als keerzijde.

Sinds Augustinus zijn er altijd mensen geweest die deze dubbele predestinatie hebben voorgestaan, hoewel er dikwijls bezwaar tegen opgekomen is.

Toen de monnik Gottschalk in de 9e eeuw de dubbele predestinatie leerde, werd hij 20 jaar lang opgesloten en gemarteld in een klooster.

Het komt er op neer dat de dubbele predestinatieleer de mensheid in twee delen splitst, verkorenen en verworpenen.

De kerkvader Origenes leerde dat er geen eeuwigdurende straf van Elohim was. Hij zei dat Elohim ten doel had om alle mensen te redden en dat alle dingen uiteindelijk weer tot Hem zouden terugkeren.

De leer van de dubbele predestinatie geeft een zekere soort van berusting en lijdelijkheid. De Schrift toont ons die berusting en lijdelijkheid niet. Abraham bad voor Sodom, toen Hem bekend werd wat Elohim voornemens was te doen. Abraham probeert Elohim tegen te houden en ging als het ware voor Elohim op de weg staan, zie Gen.18:23-25. En, Elohim zou Sodom nog hebben gespaard indien er tien rechtvaardigen in gevonden werden, zoals Abraham dat vroeg en voorstelde.

Op gelijke wijze zal Elohim door Zijn volk Israël eens de wereld sparen voor totale vernietiging.

Abraham dacht ruim over Elohim en Zijn barmhartigheid, Elia dacht bekrompen en meende alleen nog overig te zijn. Nee, zei Elohim, er zijn er nog zeker 7000 die de knie niet voor de Baal hebben gebogen.

Elohims doel is de wereld te redden, desnoods ook heel Sodom te sparen indien er nog een klein aantal rechtvaardigen in gevonden zouden worden.

Sodom is verwoest. Er waren geen rechtvaardigen voldoende. En op gelijke wijze is Sodoms gericht het voorbeeld voor het komende wereldgericht, Judas vers 7.

Elohim wilde wel het behoud van Sodom, maar er waren er nog geen tien waardóór Hij het zou behouden.

Elohim investeert in Zijn mensheid en wereld, en Hij toont taai geduld en barmhartigheid. Wanneer Hij ziet dat alle mogelijkheden van normale terugkeer tot Hem zijn toegesloten, zendt Hij Zijn gerichten, met het doel de mensen tot inkeer te brengen.

In de eindtijd zullen op deze aarde nog zeer weinig rechtvaardigen overig zijn, zodat het gericht over de wereld niet meer is tegen te houden.

Dat gericht komt nadat Elohim's geduld op is. Gen.15:16 toont dat de maat der ongerechtigheid toen nog niet vol was. Wanneer de maat wel vol is, komen de gerichten. De mensen gaan door met zondigen en het verval gaat van kwaad tot erger. Elohim wacht met Zijn gericht totdat alle hoop op bekering vervlogen is. Als de goddeloosheid volkomen is, komt Hij in actie.

Een vader en moeder hebben met hun kinderen -wanneer het goed is- groot geduld. Echter, wanneer de kinderen te ver gaan, grijpen zij in tot correctie, en dat moet soms met harde hand, daar het anders niet helpt en geen indruk maakt.

De zondvloed kwam ook pas na 120 jaar prediking van Noach, Gen.6:3,12. Daarvan werden er slechts acht gespaard in het leven.

Openb.14:18 wijst erop dat wanneer de oogst rijp is, de sikkel erin geslagen zal worden.

Waarom betrok Elohim dan toch Abraham in de zaak "Sodom", indien het lot bij goddelijk besluit van eeuwigheid van te voren reeds vast zou hebben gestaan?

Abraham hoorde het voornemen van Elohim om Sodom te oordelen aan, maar berustte niet en trad in de bres. Alzo zal in de eindtijd Israël in de bres treden voor vele volkeren der aarde, om Elohim ervoor te bewaren de wereld algeheel te vernietigen. Er zal een restant (overblijfsel) wederkeren tot Jahweh.

Immers, in Abraham zullen alle volkeren der aarde gezegend worden.

Israël is de eersteling der volkeren, en daarna anderen, Jes.2:1-4; 25:6-9.

En ook zelfs Sodom zal uiteindelijk gered worden, hoe vreemd dat ook moge klinken, zie Ez.16, met Samaria en Jeruzalem.

Welke volkeren van deze aarde gered gaan worden, zullen wij onderzoeken in de Schrift.

Met het gericht over de aarde en over de volkeren houdt Elohim's ontferming nog niet op, zoals dikwijls wordt gedacht, zelfs niet voor Sodom, en ook niet voor Jeruzalem, dat het nog erger maakte als Sodom. Ez.16:43-58.

Israël zal het volk zijn dat de "rechtvaardigen" voortbrengt, opdat Elohim de wereld zal sparen.

Israël heeft een hoge roeping voor de volkeren en voor de wereld. Dat is de wereld die Elohim toebehoort, maar die Hem door satan is afgepakt. Het gaat dan ook over de redding van volkeren uit het VROUWENZAAD, de schapen. De bokken en boknaties, die de gevallen engelen (o.a. Baphomet) volgen, zullen niet in het reddingsplan delen. Niet dat Israël en de schaapvolkeren beter zijn, want dat zien we wel na de uittocht uit Egypte, hoe Elohim het volk wilde ombrengen, maar Mozes in de bres trad, Ex.32, en het oordeel werd afgewend.

Ook bij Mozes zien we geen berusting, maar een actief optreden om Elohim van Zijn voornemen af te brengen. En, dat lukte nog ook!

Na de eerste christenen zien wij de kerk opkomen, waarin een totaal andere geest waaide. Augustinus, Calvijn en de Dordtse vaders leerden een eeuwig besluit der verkiezing van een klein aantal mensen, met als keerzijde een eeuwig besluit der verwerping van de grote massa. Wij lezen nergens dat deze mannen ooit in de bres traden om Elohim van Zijn voornemen af te brengen, indien de verwerping werkelijk een vaststaand eeuwig besluit zou zijn.

Wij stellen uit de Schrift vast, dat wie niet doet gelijk Abraham en Mozes, geen werktuig is in Elohim's hand om Hem van Zijn voornemens te doen afbrengen!

Nooit, zo toont de Schrift, mogen wij berusten in de verlorenheid van de massa!

Ook de Heiland was gedurig met grote ontferming bewogen over de massa, als schapen die geen herder hadden, etc.

Het gaat om de grote oogst, Matth.9:36-38, en door gebrek aan arbeiders dreigt een groot deel van de oogst verloren te gaan. Dat is geheel andere taal dan de taal der kerk!

Is er in Elohim dan een tweërlei gezindheid? Is Hij een God van Ja en Nee?

Elohim is totaal anders dan de kerk Hem altijd heeft voorgeschilderd.

Zijn straffen heeft een doel. Hij straft niet zinloos. Hij vernietigt niet uit wraak en afkeer. Nee, Hij is ontfermende. Hij straft in verschillende mate, Luk.12:47-48, en Zijn straffen zijn niet altoosdurend. Na het gericht zal men zeggen dat Hij gezegend is die daar komt in de naam van Jahweh, Matth.23:39. Na het grote gericht over Israël en Jeruzalem, zoals Jeremia in hfst 15 beschrijft, volgen gelukkig ook de hoofdstukken 30-33, over het nieuwe verbond.

De eerste christenen dachten dan ook geheel anders dan de latere kerk over het wereldgericht en de eeuwige straf. Zij wisten dat Elohim een doel had met de mensheid. Er bestond voor hen geen tweërlei dogma van hel en van hemel, en dat er een altoosdurende pijniging in een hel zou komen voor de verworpenen.

Het doel van de straf en toorn van Elohim zagen zij als een middel om de mensen te beteren, om hen af te brengen van het kwaad.

Het doel van Elohim is bekering. Hij heeft geen lust in de dood der goddelozen, maar bekering, Ez.18:23; 28:22.

Isa 26:9 [Met] mijn ziel heb ik U begeerd in den nacht, ook zal ik [met] mijn geest, [die] in het binnenste van mij is, U vroeg zoeken; want wanneer Uw gerichten op de aarde zijn, zo leren de inwoners der wereld gerechtigheid.

En ook Ps. 94:12-13.

De kerk hanteert een misvormd begrip van wat bijbelse **gerechtigheid** betekent en inhoudt.

Gerechtigheid van Elohim is **altijd reddende gerechtigheid!**

En Elohims toorn en wraak staan in dienst van die reddende gerechtigheid.

De kerk zegt dat Elohim wel Zijn heil aanbiedt, maar dat bij eeuwig besluit alleen de uitverkorenen dat zullen krijgen aan te nemen, en de anderen het afwijzen, opdat zij des te zwaarder zullen gestraft worden. Dus zou de prediking van het Evangelie en het aanbod van genade als een onheilstijding de mensen in nog diepere ellende storten!

Wat zegt Ez.18:23?

Zou Ik enigszins lust hebben aan den dood des goddelozen, spreekt de Heere HEERE; is het niet, als hij zich bekeert van zijn wegen, dat hij leve?

De Heidelbergse Catechismus spreekt in Vraag 12 over Gods gerechtigheid:

HEIDELBERGSE CATECHISMUS ZONDAG 5

HC vraag en antwoord 12

Aangezien wij dan naar het rechtvaardig oordeel Gods tijdelijke en eeuwige straf verdiend hebben, is er enig middel, waardoor wij deze straf zouden kunnen ontgaan en wederom tot genade komen?

God wil dat aan Zijn gerechtigheid genoeg geschiede; daarom moeten wij aan haar, bij door onszelf, bf door een ander, volkomen betalen.

Wij zien dat het woord "gerechtigheid" ineens een geheel andere betekenis heeft gekregen in de H.C. Het is hier niet de reddende gerechtigheid, maar een eisende "gerechtigheid", indien men dit al de naam "gerechtigheid" zou mogen geven.

Bezien wij wat de Bijbel eronder verstaat:

Strongs Concordance: 6666 tsedaqah {tsed-aw-kaw'}

from 6663; TWOT - 1879b; n f

1) justice, righteousness

1a) righteousness (in government)

1a1) of judge, ruler, king

1a2) of law

1a3) of Davidic king Messiah

1b) righteousness (of God's attribute)

1c) righteousness (in a case or cause)

1d) righteousness, truthfulness

1e) righteousness (as ethically right)

1f) righteousness (as vindicated), justification, salvation

1f2) prosperity (of people) 1f1) of God

1g) righteous acts

6667 Tsidqiyah {tsid-kee-yaw'} or Tsidqiyahuw {tsid-kee-yaw'-hoo}

from 6664 and 3050; TWOT - omitted;

Zedekiah = "Jehovah is righteous"

4941 mishpat {mish-pawt'}

from 8199; TWOT - 2443c; n m

1) judgment, justice, ordinance

1a) judgment

1a1) act of deciding a case

1a2) place, court, seat of judgment

1a3) process, procedure, litigation (before judges)

1a4) case, cause (presented for judgment)

1a5) sentence, decision (of judgment)

1a6) execution (of judgment)

1a7) time (of judgment)

1b) justice, right, rectitude (attributes of God/man)

1c) ordinance

1d) decision (in law)

1e) right, privilege, due (legal)

1f) proper, fitting, measure, fitness, custom, manner, plan

6664 tsedeg {tseh'-dek}

from 6663; TWOT - 1879a; n m

1) justice, rightness, righteousness

1a) what is right/just/normal, rightness, justness (of weights and measures)

1b) righteousness (in government)

1b1) of judges, rulers, kings

1b2) of law

1b3) of Davidic king, Messiah

1b4) of Jeruzalem as seat of just government

1b5) of God's attribute

1c) righteousness, justice (in case or cause)

1d) rightness (in speech)

1e) righteousness (as ethically right)

1f) righteousness (as vindicated), justification (in controversy),

deliverance, victory, prosperity

1f1) of God as covenant-keeping in redemption

1f2) in name of Messianic king

1f3) of people enjoying salvation

Gerechtigheid is alzo een **gedrag** dat de gemeenschap ten goede komt en het **heil** voortbrengt. Zie "Bijbels Historisch woordenboek" Aulareeks.

Dit begrip over gerechtigheid komt weinig overeen met het moderne begrip gerechtigheid. Nooit wordt het woord "gerechtigheid" in het OT

gebruikt voor het opleggen van straf. Het betreft juist een rechtvaardig handelen, met het oog op de stammen en het volk, Ez.45:9, hetwelk heil voortbrengt, Spr.21:21.

In het NT is het woord gerechtigheid afkomstig van het Griekse dikaiosyne, en betekent "overeenkomstig de rechtsorde", en is gerechtigheid zoiets als vervulling van de verordeningen.

Gerechtigheid is wat tot Elohims wezen behoort, van Zijn wil en verbond, Matth.3:15. En voor Yashua is het de gave van het Koninkrijk, Matth.5:6; 6:33.

Door goede werken kunnen wij niet die goede relatie met Elohim verkrijgen, alleen door Christus kunnen wij door het geloof zonder verdienste Zijn gerechtigheid ontvangen door toerekening.

In de profeten is vooral sprake van Elohims heil, vastgekoppeld aan "gerechtigheid", zie Jesaja:

45:8 *Drupt, gij hemelen! van boven af, en dat de wolken vloeien van gerechtigheid; en de aarde opene zich, en dat allerlei heil uitwasse, en gerechtigheid te zamen uitspruiten; Ik, de HEERE, heb ze geschapen.*

46:13 *Ik breng Mijn gerechtigheid nabij, zij zal niet verre wezen, en Mijn heil zal niet vertoeven; maar Ik zal heil geven in Sion, aan Israël Mijn heerlijkheid.*

Zie verder Jes.11:4; 16:5; 32:16; 51:5-7; 56:1; 61:10; Jer.23:6; 33:15-16; Mal.4:2.

Ook in Matth.5:6, het "honger en dorsten naar de gerechtigheid" is niet dat men naar de gerechtigheid van Christus hongert en dorst, volgens Calvijn, maar naar aards recht.

En het doel van Elohims straffen lezen wij duidelijk in Jes.26:9-10 *Met mijn ziel heb ik U begeerd in den nacht, ook zal ik met mijn geest, die in het binnenste van mij is, U vroeg zoeken; want wanneer Uw gerichten op de aarde zijn, zo leren de inwoners der wereld gerechtigheid.*

Jes 26:10 *Wordt den goddeloze genade bewezen, hij leert evenwel geen gerechtigheid, hij drijft onrecht in een gans richtig land, en hij ziet de hoogheid des HEEREN niet aan.*

In de Bijbel zien wij de hoofdlijn van Elohims handelen en gerechtigheid, als heil, allereerst voor Adam en Eva, het vrouwenzaad.

Die lijn gaat door naar Abel en Seth, terwijl Kain en de volkeren uit hem afvallen.

Dan volgt Noach, en vooral Sem met Jafeth, die in Sems tenten mag wonen, met de volkeren uit hen.

De lijn gaat naar Abraham, Izaak en Jakob, terwijl Ezau achter wordt gesteld.

Daarna komt uit Jakob het volk Israël voort, de eersteling der volkeren, uitgekozen om Elohims heil te zijn voor alle (goede) vrouwenzaad-volkeren.

In het OT is voor het Oude Verbond Mozes de **middelaar**; in het NT is voor het Nieuwe Verbond Christus de **Middelaar**.

Ga 3:20 En de Middelaar is niet Middelaar van een, maar God is een.

ITi 2:5 Want er is een God, er is ook een Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus;

Heb 8:6 En nu heeft Hij zoveel uitnemender bediening gekregen, als Hij ook eens beteren verbonds Middelaar is, hetwelk in betere beloftenissen bevestigd is.

Heb 9:15 En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofenis der eeuwige erve ontvangen zouden.

Heb 12:24 En tot den Middelaar des nieuwen testaments, Jezus, en het bloed der besprenging, dat betere dingen spreekt dan Abel.

De GEMEENTE is met Christus mede-middelaar. Openb.3:21.

Zie volken, volkeren, en wat de Schrift erover zegt:

Ge 10:32 Deze [zijn] de huisgezinnen der zonen van Noach, naar hun geboorten, in hun volken; en van dezen zijn de volken op de aarde verdeeld na den vloed.

*Ge 17:5 En uw naam zal niet meer genoemd worden Abram; maar uw naam zal wezen Abraham; want Ik heb u gesteld tot een vader van **menigte der volken**.*

Ge 17:6 En Ik zal u gans zeer vruchtbaar maken, en Ik zal u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voortkomen.

Ge 18:18 Dewijl Abraham gewisselijk tot een groot en machtig volk worden zal, en alle volken der aarde in hem gezegend zullen worden?

*Ge 22:18 En in uw zaad zullen gezegend worden **alle volken der aarde**, naardien gij Mijn stem gehoorzaam geweest zijt.*

Ge 25:23 En de HEERE zeide tot haar: Twee volken zijn in uw buik, en twee natiën zullen zich uit uw ingewand van een scheiden; en het ene volk zal sterker zijn dan het andere volk; en de meerdere zal den mindere dienen. Ge 25:23 En de HEERE zeide tot

haar: Twee volken zijn in uw buik, en twee natiën zullen zich uit uw ingewand van een scheiden; en het ene volk zal sterker zijn dan het andere volk; en de meerdere zal den mindere dienen.

Hier vindt een splitsing plaats tussen de volken. Er zijn goede volken (schapen) en er zijn kwade volken (bokken). Dat is het onderscheid tussen het vrouwenzaad en het slangenzaad.

Ge 27:29 Volken zullen u dienen, en natiën zullen zich voor u nederbuigen; wees heer over uw broederen, en de zonen uwer moeder zullen zich voor u nederbuigen! Vervloekt moet hij zijn, wie u vervloekt; en wie u zegent, zij gezegend!

Ge 48:4 En Hij heeft tot mij gezegd: Zie, Ik zal u vruchtbaar maken, en u vermenigvuldigen, en u tot een hoop van volken stellen; en Ik zal aan uw zaad na u dit land tot een eeuwige bezitting geven.

De 26:19 Opdat Hij u alzo boven al de volken, die Hij gemaakt heeft, hoog zette, tot lof, en tot een naam, en tot heerlijkheid; en opdat gij een heilig volk zijt den HEERE, uw God, gelijk als Hij gesproken heeft.

De 32:8 Toen de Allerhoogste aan de volken de erfenis uitdeelde, toen Hij Adams kinderen vaneen scheidde, heeft Hij de landpalen der volken gesteld naar het getal der kinderen Israels.

*Ps 45:17 (45:18) Ik zal Uws Naams doen gedenken van elk geslacht tot geslacht; daarom zullen U **de volken** loven eeuwiglijk en altoos.*

*Ps 67:3 (67:4) **De volken** zullen U, o God! loven; de volken, altemaal, zullen U loven.*

*Ps 97:6 De hemelen verkondigen Zijn gerechtigheid, en **alle volken** zien Zijn eer.*

*Ps 102:22 (102:23) Wanneer **de volken** samen zullen vergaderd worden, ook de koninkrijken, om den HEERE te dienen.*

*Isa 2:3 En **vele volken** zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem.*

*Isa 25:6! En de HEERE der heirscharen zal op dezen berg **allen volken** een vetten maaltijd maken, een maaltijd van reinen wijn, van vet vol mergs, van reine wijnen, die gezuiverd zijn.*

*Isa 25:7 En Hij zal op dezen berg verslinden het bewindsel des aangezichts, waarmede **alle volken** bewonden zijn, en het deksel, waarmede alle natiën bedekt zijn.*

Isa 51:5 Mijn gerechtigheid is nabij, Mijn heil trekt uit, en Mijn armen zullen de volken richten; op Mij zullen de eilanden wachten, en op Mijn arm zullen zij hopen.

Isa 55:4 Ziet, Ik heb hem tot een getuige der volken gegeven, een vorst en gebieder der volken.

*Isa 56:7 Die zal Ik ook brengen tot Mijn heiligen berg, en Ik zal hen verheugen in Mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen aangenaam wezen op Mijn altaar; want Mijn huis zal een bedehuis genoemd worden voor **alle volken**.*

*Isa 61:11 Want gelijk de aarde haar spruit voortbrengt, en gelijk een hof, hetgeen in hem gezaaid is, doet uitspruiten; alzo zal de Heere HEERE gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor **al de volken**.*

Zep 3:9 Gewisselijk, dan zal Ik tot de volken een reine spraak wenden; opdat zij allen den Naam des HEEREN aanroepen, opdat zij Hem dienen met een eenparigen schouder.

*Zec 8:22 Alzo zullen **vele volken**, en machtige heidenen komen, om den HEERE der heirscharen te Jeruzalem te zoeken, en om het aangezicht des HEEREN te smeken.*

*Mt 25:32 En voor Hem zullen **al de volken vergaderd worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt.***

Re 20:8 En hij zal uitgaan om de volken te verleiden, die in de vier hoeken der aarde zijn, den Gog en den Magog, om hen te vergaderen tot den krijg; welker getal is als het zand aan de zee.

*Re 21:24 En **de volken, die zalig worden**, zullen in haar licht wandelen; en de koningen der aarde brengen hun heerlijkheid en eer in dezelve.*

*Re 21:26 En zij zullen de heerlijkheid en de eer der **volken** daarin brengen.*

Er zijn volken die zich door Gog en Magog laten verleiden, de bokvolkeren. Dezen zullen niet delen in de grote zegeningen welke over de aarde zullen komen. Wij moeten dit onderscheid goed zien, daar wij anders zouden geraken tot een soort alverzoening.

Ook Salomo bad tijdens de inwijding der Tempel voor **Israël en de volkeren**, 1 Kon.8:43

De grote scheiding valt tussen de schapen en bokken. De boknaties zijn de naties die voortgebracht zijn door de gevallen engel(en), oa. Baphomet, de bokgod die de Vrijmetselaars ook vereren.

*Eze 34:17 Want gij, o Mijn **schapen!** de Heere HEERE zegt alzo: Ziet, Ik zal richten tussen klein vee en klein vee, tussen de **rammen en de bokken.***

*ec 10:3 Tegen de herders was Mijn toorn ontstoken, en over de **bokken** heb Ik bezoeking gedaan; maar de HEERE der heirscharen zal Zijn kudde bezoeken, het huis van Juda, en **Hij** zal hen stellen, gelijk het paard Zijner majesteit in den strijd.*

*Mt 25:32 En voor Hem zullen **al de volken** vergaderd worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de **schapen van de bokken** scheidt.*

*Mt 25:33 En Hij zal de schapen tot Zijn rechter hand zetten, maar de **bokken** tot Zijn linker hand.*

*Isa 14:9 De hel van onderen was beroerd om uwentwil, om [u] tegemoet te gaan, als gij kwaamt; zij wekt om uwentwil de doden op, **al de bokken der aarde**; zij doet al de koningen der heidenen van hun tronen opstaan.*

Nog iets over de "eeuwige straf":

Om te weten wat de Schrift daaronder verstaat, zullen wij moeten weten met welk doel Elohim de goede volkeren straft.

Een rechtgeaard vader straft zijn kinderen niet om te straffen uit leedvermaak. Nee, het is de vader erom te doen zijn kinderen gehoorzaamheid bij te brengen, te leren, te beteren. Door te straffen moeten de kinderen een afkeer van het kwade en hun kwade gedrag krijgen.

Zou Elohim de mensen uit leedvermaak straffen?

Wij lezen dan Klaagl. van Jeremia, 3:31vv

31 Want de Heere zal niet verstoten in eeuwigheid.

32 Maar als Hij bedroefd heeft, zo zal Hij Zich ontfermen, naar de grootheid Zijner goedertierenheden.

33 Want Hij plaagt of bedroeft des mensen kinderen niet van harte.

Hieruit blijkt duidelijk wat het doel van Elohim is. Niet om in alle eeuwigheid nutteloos en doelloos mensen te straffen. Er staat nergens in de Schrift dat Hij een "nimmereindigende eeuwigheid" Zijn straf over verworpenen bij decreet zal laten komen.

De straf is er om te ontfermen, zie Rom.11:32. *Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun **allen** zou barmhartig zijn.*

De verlossing door Christus, reikwijdte en doel:

De Bijbel doet zelf nergens een poging om te verklaren hoe het kan dat de dood van Yashua ha Messiah een wereldwijde verlossing bewerkte.

Wij leren uit de Schrift alleen dat het zo **moest**.

Matth.26:39,54. Dat de Heiland het Zelf ook niet ten volle besepte is duidelijk. Hij gaf Zich echter over aan Elohims wil. Niet Mijn wil, maar Uw wil geschiedde. Fil.2:8-11.

De Heidelbergse Catechismus draagt echter wel een verklaring aan, nl. in de vragen 12,16 en 40.

Vr. 40. Waarom heeft Christus Zich tot de dood toe moeten vernederen?

A. Omdat wegens de gerechtigheid en de waarheid van God niet anders voor onze zonden kon voldaan worden dan door de dood van Gods Zoon, Gen.2:17; Hebr.2:9, 14-15.

Hier hanteert de HC echter een ander begrip over "gerechtigheid" dan de Bijbel doet.

De Heiland bracht de **losprijs**.

Zie Strongs Mt 20:28 *Gelijk de Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen (losprijs) voor velen.*

Mr 10:45 Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen.

ITi 2:6 Die Zichzelven gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd;

De mens is onder de heerschappij van de satan gekomen en moet daaruit **verlost** (daarin zit het wordt lossing, loskopen) worden. De mens moet gelost worden, zie

Mt 16:26 Want wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint, en lijdt schade zijner ziel? Of wat zal een mens geven, tot lossing van zijn ziel?

Mr 8:37 Of wat zal een mens geven, tot lossing van zijn ziel?

De losprijs is in het OT de rechtmatige gave die men schenkt als plaatsvervangend. Dit om de straf te ontgaan, of om bevrijd te worden.

De losprijs is niet om de schuld te betalen, maar is een plaatsvervangende gave om onmachtigen vrij te krijgen. Die losprijs staat dikwijls ook niet in verhouding tot de veel grotere schuld.

In de Schrift wordt er niet gesproken over hetgeen aan Elohim moet worden betaald als een schuldaflossing. Er is alleen sprake over hetgeen het Elohim heeft **gekost**, nl. de prijs van Zijn eigen Zoon.

Dus is er geen sprake, zoals in de HC, van een voldoening eisende Schuldheer, maar van een God Die Zelf de losprijs betaalde, om Zijn verloren wereld terug te krijgen.

Dat rantsoen werd door Zijn Zoon gegeven door te sterven aan de vloekpaal. En, gelijk Mozes de koperen slang verhoogde, alzo moest de Zoon des Mensen verhoogd worden, opdat een ieder die op Hem ziet zal leven. Alleen maar zien, en men is genezen, gered! Zie Joh.1:29, 3:14-15.

Van schuld of erfschuld die betaald zou moeten worden is geen sprake. Dat komt voort uit de erfzondeleer der vroege kerk. Dit baseert men oa. op Rom.5:12, hetwelk een foutieve vertaling is.

Ro 5:12 Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.

"In welken allen gezondigd hebben" moet zijn: "Omdat zij allen gezondigd hebben".

Zie NWVert.

De zonde is in de wereld gekomen door de gevallen engelen. Adam en Eva zijn van de rechte weg afgebracht, hebben gezondigd. Hun genen zijn gemuteerd, en daardoor is de zonde doorgedaan tot alle mensen (zie onze brochures over de "erfzonde" en de "twee zaadlijnen"). Niet dat wij mensen in Adam dezelfde zonde hebben gedaan. Dat weerspreekt Rom.5.

Waar geen wet is, is geen overtreding. In vers 14 staat dat de dood ook geheet heeft over degenen die **niet** gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreding van Adam.

De Schrift toont wonderlijke vergezichten, zie maar Rom.5:18

18 Zo dan, gelijk door een misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdorvenis; alzo ook door een rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens.

19 Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien enen mens velen (allen) tot zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Enen velen (allen) tot rechtvaardigen gesteld worden.

Hoe ontfermt Zich Elohim?

Wij moeten bedenken dat Elohim met de hoogst denkbare wijsheid de kosmos heeft gemaakt, zie Ps.104:24

Ps 104:24 Hoe groot zijn Uw werken, o HEERE! Gij hebt ze alle met wijsheid gemaakt; het aardrijk is vol van Uw goederen.

Iets dat zo perfect en volmaakt gemaakt is, kan niet op een fiasco uitlopen. Er is wel een vervolmaking toe nodig, naar Elohims wijsheid. Aan het einde zal gezien worden dat Elohims barmhartigheid roemt tegen het oordeel, en dat Zijn ontferming zegeviert over alle kwaad. Hij zal als Koning heersen, opdat Elohim zal zijn "alles in allen".

In Psalm 118 (berijmd) zingen wij: Gij ganse wereld juicht van vreugd, zingt vrolijk in verheven psalmen, het heil dat d' aard in 't rond verheugd.

Door de gerichten heen brengt Elohim de mensheid op de juiste plaats. Daartoe is Israël Zijn werktuig, en de Gemeente is de Vrouw des Lams.

Na de gerichten komt de Geest, zie Jes.32:14vv

14 Want het paleis zal verlaten zijn, het gewoel der stad zal ophouden; Ofel en de wachttorens zullen tot spelonken zijn, tot in der eeuwigheid, een vreugde der woudezelen, een weide der kudden.

15 Totdat over ons uitgegoten worde de Geest uit de hoogte; dan zal de woestijn tot een vruchtbaar veld worden, en het vruchtbare veld zal voor een woud geacht worden.

16 En het recht zal in de woestijn wonen, en de gerechtigheid zal op het vruchtbare veld verblijven.

17 En het werk der gerechtigheid zal vrede zijn; en de werking der gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in eeuwigheid. (hier is geen sprake van gerechtigheid in de zin van een "nimmereindigende pijniging in de hel. PM)

18 En mijn volk zal in een woonplaats des vredes wonen, en in welverzekerde woningen, en in stille geruste plaatsen.

19 Maar het zal hagelen, waar men afgaat in het woud, en de stad zal laag worden in de laagte.

Geen ALVERZOENING

Niet iedereen zal het koninkrijk Gods binnen mogen en kunnen gaan. Buiten zijn de honden, de tovenaars en afgodendienaars.

Openb 21:8 Maar den vreesachtigen, en ongelovigen, en gruwelijken, en doodslagers, en hoereerders, en tovenaars, en afgodendienaars, en al den leugenaars, is hun deel in den poel, die daar brandt van vuur en sulfer; hetwelk is de tweede dood.

22:15 Maar buiten zullen zijn de honden, en de tovenaars, en de hoereerders, en de doodslagers, en de afgodendienaars, en een iegelijk, die de leugen liefheeft, en doet.

Zij zullen de tweede dood krijgen, dat wil zeggen, voor de tweede maal sterven en niet verder mogen leven. De tweede dood is niet een "eeuwig leven in een hel", dat strijdt met het begrip "dood", dat is: niet meer leven, geen existentie.

Matth. 22 toont ons dat de nodiging om tot de grote bruiloft te komen tot een ieder uitging. Niemand werd geweigerd omdat hij of zij volgens een eeuwig besluit der verkiezing of verwerping er niet zou bij behoren.

De mensen zelf weigerden te komen!

Ook de men die geen bruiloftskleed aanhad, werd niet buitengesloten omdat hij een verworpene zou zijn geweest. Nee, hij was te lui en te

gemakzuchtig geweest om het hem gratis aangeboden bruiloftskleed aan te trekken.

Het doel van deze gelijkenis is om aan te tonen dat het niet aan Elohim ligt dat er velen niet komen op Zijn nodiging. De schuld ligt geheel bij de afwijzende mensen. De mensen mochten komen, maar wilden niet.

En, indien zij al kwamen, dienden zij zich te voegen naar de eisen van het feest, volgens de etiquette van de gastheer.

De mens is en blijft algeheel de beslissende factor, niet de uitverkiezing .cq. de verwerping.

Van de velen die geroepen zijn/worden, laten zich er maar weinigen uitkiezen. Zij willen niet aan de bruiloft deelnemen. En van degenen die kwamen lezen wij ook niet zo'n enthousiaste gewilligheid. Zij moesten worden gedwongen in te komen. Maar, ze kwamen en trokken het hun aangeboden bruiloftskleed aan.

Het gaat in deze gelijkenis niet over twee categorieën mensen, die van eeuwigheid gepredestineerd zouden zijn tot verkiezing en/of tot verwerping. Wanneer dat waar zou zijn, kan de Evangelie-oproep tot bekering niet welgemeend zijn.

Het Hebreeuwse woord voor verkiezing is "bachar", en het Griekse woord ervoor is "eklegomai".

In het woord "verkiezing" zit het begrip uitkiezen verborgen, een selectie maken. Dat is voor velen misleidend.

Wij moeten goed weten wat daarmee wordt bedoeld. Dat is te zien uit de meervoudsvorm "bachoerieh", dat betekent "keurgarde, lijfwacht, elite-groep".

Dr. W. Ten Boom geeft de volgende definitie aan het begrip verkiezen: "Verkiezen betekent, dat wij het door ons verkozene naar voren halen met het oog op een door ons gesteld doel, daarbij aan de inwonende krachten gelegenheid gevend, tot volle ontplooiing te komen".

Verkiezen is dan ook niet het vormen van een geïsoleerd groepje uitverkorenen, daar er altijd een samenwerking moet blijven met het overige volk waaruit de verkorenen zijn gekozen! Die verkorenen zijn er juist óm en vóór het overige volk!

Verwerping betekent hier in het geheel niet een vernietiging van het volk, van de overigen. Integendeel, het betekent dat slechts dat kleine groepje uit het volk werd uitgekozen om namens hen, de “verworpenen” een speciale functie te vervullen. Dus niet verworpen in de zin van verdoemd, maar verworpen in de zin van “niet voldoende “geschikt om elite te zijn”. Uit een volk kan slechts een klein deel tot de regering behoren. Heel het volk kan niet regeren, dus wordt er een regering uitgekozen. Daarom is het volk niet verdoemd, maar wel verworpen om niet te mogen regeren.

En, de verkorenen zullen zich moeten bewijzen, zie Joh.15:16.

Wij zien dan verder inzake de vrucht die de verkorenen moeten tonen dat Johannes de Doper zich heel scherp uitgelaten heeft tegen de verbastering van de verkiezingsgedachte van de joden.

Israël was wel verkoren, maar voldeed niet aan haar hoge roeping. Het volk bracht niet de gewenste vruchten voort. Zij dachten in hun hoogmoed dat zij het alleen waren, de enigen die de wet en waarheid kenden. Zij zagen hun wereldtaak voor de volkeren niet meer. De wereld draaide om hen, en de wereld had zich voor hen te buigen, ipv. dat zij zich voor de wereld inzetten.

Johannes de Doper eiste vruchten der bekering waardig. Het volk bracht stinkende vruchten voort en verwierp zelfs de Messias. Het volk bleef hangen in formaliteiten, regelgeving, wetticisme. Men bracht geen daden van dank en liefde voort.

Velen waren geroepen, weinigen lieten zich uitkiezen en toonden zich geschikt voor de grote wereldtaak.

In het woord “verkiezing” zit dan ook niet een negatieve gedachte. En de schaduwzijde van verkiezing, nl. de verwerping houdt niet een vernietiging van de overigen in.

Zoals gezien betekend dat nog geen wereldwijde alverzoening. De satan en het slangenzaad verdwijnt van deze planeet. De rechtvaardigen zullen het aardrijk erfelijk bezitten, de onrechtvaardigen gaan naar de tweede dood.

Dat er gericht van Elohim zijn, is in de eerste plaats om mensen tot inkeer te brengen. Zie Ps.94:11-15

11 De HEERE weet de gedachten des mensen, dat zij ijdelheid zijn.

*12 Welgelukzalig is de man, o HEERE! dien Gij tuchtigt, en dien Gij leert uit Uw wet,
13 Om hem rust te geven van de kwade dagen; totdat de kuil voor den goddeloze
gegraven wordt.*

14 Want de HEERE zal Zijn volk niet begeven, en Hij zal Zijn erve niet verlaten.

*15 Want het oordeel zal wederkeren tot de gerechtigheid; en alle oprechten van hart
zullen hetzelfde navolgen.*

De leer van Augustinus dat Elohim twee besluiten heeft, nl. een der verkiezing, en als keerzijde de verwerping, heeft veel onheil gesticht. Wij zouden in het lot der verworpenen moeten berusten,, Elohim wil het zo.

Nee, zegt de Schrift, geen berusting. Elohim roept allen. De Heiland was met innerlijke ontferming bewogen over de scharen.

Nee, geen eeuwige straf in een brandende hel, maar de tweede dood, als een rechtvaardig oordeel dat men zich het eeuwige leven onwaard achtte.

augustinus

Het gericht is om de mensen tot inkeer te brengen, maar als dat ook niet helpt, dan volgt de tweede dood. In Openb. lezen wij diverse malen dat de mensen zich **niet** bekeerden, Openb.16:9-11.

De volgorde van Elohim's redding van Zijn wereld, tot herstel van Zijn Godsregering is als volgt:

Hij schiep de mensen, Adam en Eva, de zaadlijn der vrouw

Uit hen kwam Abel, die werd vermoord (en daarmee zijn hele nageslacht) door Kain. Toen volgde Seth.

De lijn gaat door naar Noach, Sem en Abraham. Uit Jakob komt het volk Israël.

Dat volk is modelvolk voor de Theocratie, maar verwierp deze.

De Koning wordt geboren en eveneens verworpen.

Elohim gaat na Pinksteren de Gemeente vormen, uit de twaalf stammen van Israël, de eerstelingenooft.

Daarna komt het Messiaans Vrederijk, de grote oogst uit Israël.

Dan gaat Israël de volkeren roepen, en uiteindelijk wordt het Godsrijk geheel hersteld, opdat Elohim zij alles en in allen.

Gerichten houden niet het einde in van Elohim's ontferming, maar dienen om de schapen op hun plek te brengen.

Wij hebben gezien dat de Schrift heel anders spreekt dan onze traditie over Verkiezing, Verwerping, Eeuwige straf, en niet spreekt over Erfzonde.

Wij verkiezen de Schrift te volgen en niet de mensen en hun foute traditie. Wie beter weet en aanmerkingen heeft op dit ons besluit zal ons een grote dienst bewijzen. Wie beter weet en toch de foute traditie blijft volgen, zal te zwaarder oordeel ontvangen.

Het doel van tucht en straf is te zien in Hebr.12:10 en Deut.13:11

HEBR.12:10 WANT GENEN HEBBEN ONS WEL VOOR EEN KORTEN TIJD, NAAR DAT HET HUN GOED DACHT, GEKASTJD; MAAR DEZE KASTJDT ONS

TOT ONS NUT, OPDAT WIJ ZIJNER HEILIGHEID ZOUDE DEELACHTIG WORDEN.

11 EN ALLE KASTJDING ALS DIE TEGENWOORDIG IS, SCHIJNT GEEN ZAAK VAN VREUGDE, MAAR VAN DROEFHEID TE ZIJN; DOCH DAARNA GEEFT ZIJ VAN ZICH EEN VREEDZAME VRUCHT DER GERECHTIGHEID DENGENEN, DIE DOOR DEZELVE GEOEFEND ZIJN.

12 DAAROM RICHT WEDER OP DE TRAGE HANDEN, EN DE SLAPPE KNIEN;

13 EN MAAKT RECHTE PADEN VOOR UW VOETEN, OPDAT HETGEEN KREUPEL IS, NIET VERDRAID WORDE, MAAR DAT HET VEELMEER GENEZEN WORDE.

14 JAAGT DEN VREDE NA MET ALLEN, EN DE HEILIGMAKING, ZONDER WELKE NIEMAND DEN HEERE ZIEN ZAL;

DE UT.13:11 OPDAT GANS ISRAEL HET HORE EN VREZE, EN NIET VOORTVARE TE DOEN NAAR DIT BOZE STUK IN HET MIDDEN VAN U.

Vergelden:

De calvinistische vergeldingsleer is, volgens prof.H.van Praag in "Blauwdruk voor een nieuwe wereld", onjuist.

Vergelden is alles weer goedmaken.

Ons woord "boeten" heeft ook die betekenis, dat wil zeggen "beter maken".

Gerechtigheid is dan ook geen wraak, maar het tot zijn recht laten komen van een zaak!

Gericht en richten heeft de betekenis om iets dat krom was weer te rechten, recht te zetten. Niet om het totaal te vernietigen!

Voor deze gerechtigheid hebben de profeten en apostelen zich ingezet, en daar staan wij volkomen achter.

Israel, hoe krom en verkeert het ook is geworden, zal eens weer volkomen recht staan tegenover haar Man en Maker!

Daartoe heeft Elohim Zijn Gemeente uitgekozen, niet om de rest van Israel te vernietigen, maar om hen te richten, te onderwijzen in de weg der waarheid. En dan zal Israel alle volkeren tenslotte tot de berg roepen en zal van Sion de Wet uitgaan!

OPEN. 21:24 EN DE VOLKEN, DIE ZALIG WORDEN, ZULLEN IN HAAR LICHT WANDELEN; EN DE KONINGEN DER AARDE BRENGEN HUN HEERLIJKHEID EN EER IN DEZELVE.